VOL. 59, No. 5, MARCH 1, 1967. 59. ÉVF., 5. SZÁM. 1967. MÁRCIUS 1.



Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

Jézus példázata a tengerbe vetett hálóról

(Mt. 13:47—53)

Semmi sem bizonyítja jobban Krisztus mindeneket átölelő szeretetét, mindeneket megváltani és üdvözíteni akaró szándékát, mint ez az általa mondott példázat. A háló jelképezi az Evangéliumot, melyet úgy vetett Krisztus a világba, mint halászok a hálót a vízbe és az bekerít minden vízi állatot válogatás nélkül.

Az Evangélium hálóját Jézus Krisztus dobta a világ tengerébe és az meg is kezdte azonnal az ő bekerítő munkáját, amelynek eredménye tizenkét kiváló példány volt. Ezeket aztán halászokká avatta Jézus, vagy mondhatjuk úgy is, hogy megbízta őket azzal a feladattal, hogy hívják, hajtsák a halakat a háló felé. De prédikálásra való kiküldetésük azt is jelentette, hogy tovább kellett vigyék a már tengerbe dobott hálót.

Később Pál és Barnabás ült hajóra és kihúzták ezt a hálót egész Kisázsia területére. Aztán Pál és Silás áthúzták ennek a szélét Európába is és Filippiben meg is alakult az első keresztyén gyülekezet. Aztán Ázsiába, Afrikába, Amerikába és Ausztráliába vitték és ma már boldog megnyugvással láthatjuk azt, hogy az Evangélium hálója ki van vetve mind az öt világrészre és végzi az ő csodálatos feladatát.

A háló nem tudja megkülönböztetni a jó halat a rossztól, de azt se teheti, hogy ne kerítsen be valami más tengeri állatot is. De nem is hivatása a hálónak a válogatás. Ezt a munkát a halászok végzik nagy szakértelemmel.

Jézus első halai közt már volt egy nagyon hitvány példány, Judás, akinek jéghideg szívét nem tudta felmelegíteni a krisztusi szeretet. Nem tudta megváltoztatni tolvaj természetét. Nem tudta átformálni képmutató magatartását, amely annyira lesüllyesztette, hogy a szeretet külső megnyilvánulását alkalmazta Mesterével szemben a legsötétebb hátsó gondolat alatt.

Péter hálóba kerítette Ananiást és Sarifát, akik csak külsőleg szerettek feltűnni és nem átalkodtak tolvajlásukat hazugsággal is gazdagítani. De hálójába került Simon is, aki üzletet tervezett létesíteni abból az isteni ajándékból, amely csodálatos megnyilvánulásokban mutatkozott azoknál, akik üdvözülési vággyal fogadták szíveikbe.

A Pál felőli oldalon Démás és ércműves Sándor került a hálóba s az egyik visszakerült a bűn tengerébe, a másik pedig sok szomorúságot okozott az apostoloknak.

János felől való oldalon egy Diotrefes nevű egyén akarja szétszakítani a hálót csak azért, mert nem előtte hódoltak a hálóban levő társai, hanem Jánost ismerték, mint halászt. És ki tudná megmondani, hogy mennyi hasonló eset játszódott le amióta kivetette Jézus ezt a hálót.

Ez a háló még nem lett a révpartra húzva és nem is lesz az utolsó ítélet napjáig. De benne van már az emberiség nagyobb része, vagyis azok az országok, népek, nemzetek, ahol az Evangélium prédikáltatik. Nagyon sokan nem is tudnak arról, hogy bekerültek ebbe a hálóba. Ezen nem lehet csodálkozni sem, mert a tengerbe vetett hatalmas hálóba került állatok sem tudják azt, hogy hálóban vannak, csak akkor, amikor a part felé húzzák a hálót és nemcsak azt veszik észre, hogy mindig többen tömörülnek össze, hanem azt is, hogy szabad mozgásuk korlátozva van és nem oda, s nem addig mehetnek már, ahová s ameddig akarnak, hanem ameddig lehet és oda, ahová nem akarnánk menni.

Pontosan ez a helyzet lelki vonatkozásban is. Látszólag szabadon mozog az emberiség, mert távol van még a felelősségrevonástól. Még nem kezdték meg összegyűjtésüket az Isten szolgálatára kész angyalok. De lassan és csak a lelki emberektől érzékelhetően, közeledik a háló a part felé.

Hanem a helyzet az, hogy a hatalmas Isten, a tenger nagy Ura, naponta, minden órában, sőt minden percben belenyúl a hálóba és kiemel belőle példányokat válogatás nélkül, jókat és gonoszokat, nemeseket és hitványokat, megváltottakat és megváltatlanokat, megszentelteket és megfertőzötteket, megigazultakat és elromlottakat, felfelé ívelőket és az alászállani készülőket, lángelmével ragyogó tehetségeket és csak alig feltűnő képességeket, hatalmas szavú uralkodókat és porban fetrengő koldusokat, őszbe borultakat és életbimbókat. És mikor ezt látjuk, felkezik, *bűnének büntetését veszi;* tör belőlünk a figyelmeztető kiáltás:

(Folytatás a 2. oldalon)

Jézus példázata a tengerbe vetett hálóról

(Mt. 13:47—53)

(Folytatás az 1. oldalról)

"...az Úr félelme legyen rajtatok, vigyázzatok arra, amit tesztek, mert az Úrnál, a mi Istenünknél nincsen hamisság, sem személy válogatás, sem ajándékvétel!" (II. Kró. 19:7.)

És még tovább:

"Ti is urak... hagyjátok el a fenyegetést, mert tudjátok, hogy mint azoknak, úgy nektek is Uratok van a mennyben és Őnála nincs személyválogatás!" (Ef. 6:9.) "Mert aki vétkeziké bűnének büntetését veszi; és nincsen személyválogatás." (Kol. 3:25.)

Mutassunk rá világosabban Isten szuverén, de nagyon igazságos cselekedeteire? Nem vezetünk kalandos utakra ennek meglátására, hanem csak arra kérünk testvérem, hogy tekints nagyon szűk környezetedre s mindjárt meg fogod látni, hogy igen az örökkévaló Isten belenyúlt a hálóba, mert nincs melletted élettársad vagy gyermeked vagy legközelebbi barátod, vagy a szülőt nem látod gyermekei között, akinek távozása talán csak pillanatok műve volt. Ezért figyelmeztet bennünket Jézus így:

"Vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el a ti Uratok!"

Hozzád is van figyelmeztető szava Jézusnak testvérem, aki keresztyén-Nek vallod magad. Neked ezt üzeni Ő

"Légy éber és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak; mert nem találtam teljeseknek a te cselekedeteidet az én Istenem előtt. Emlékezzél meg azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg és térj meg. Ha tehát nem leszel éber, elmegyek hozzád, mint a tolvaj és nem tudod mely órában megyek el hozzád!" (Jel. 3:2—3.)

Ezt a hálót a partra húzzák egy napon és megválogatják annak tartalmát. De nem emberek fogják végezni azt, hanem az Istennek angyalai.

Nem is illene az, hogy halandó ember mondjon ítéletet halandó fölött és ember döntsön abban, hogy ki méltó vagy ki méltatlan Isten mennyei országára. Ha emberre volna bízva a háló partrahúzása, nem jönne el az idő teljessége, mert az embernek vagy nem volna elég türelme bevárni, vagy pedig akkor fogná össze a háló négy sarkát, amikor olyanok közelítnének felé, akiket ő gyűlöl és nem is akarja megmentésüket, mint ahogy Jónás sem akarta Ninivé város népét. Az ember elfelejtené azt, hogy Isten minden embert akar üdvözíteni. Vagy esetleg késleltetné a háló partrahúzását, mert még nincs benne az, akit ő szeretne ott látni. Nem venné figyelembe azt, hogy már százszor is visszautasította Isten mentő kegyelmét. Vonakodna a háló partra vonásától azért, mert gondolata szerint nem azok vannak benne, akiket ő szeretne és mert azok nincsenek benne, akiket ő óhajtana.

De vajon mi történne akkor, ha a válogatás munkáját bízná emberre az igazságos Isten? Az ember nem azt hagyná a hálóban, aki Jézust szerette, hanem aki őtet szerette. Az embernek szíve megindulna azokon, akik abban a pillanatban sírni és rimánkodni kezdenének, mint a bibliai példázatban felmutatott dúsgazdag a pokolban, aki már még könyör-imát is tudott mondani. De mit ért ez, ha csak az alvilág keserűsége tudta őt erre indítani? Emberek sokasága úszkált Noé bárkája körül, de amíg építette, csak azért közelítették meg, hogy csúfolják őt munkájáért. Az ablakokat a tetejére kellett helyezze Noé, azért, hogy ne lássa szenvedő kortársainak pusztulását, akik nem voltak hajlandók bűnbánatot tartani és egekig tornyosult bűneiktől megszabadulni. Még a bárka ajtaját is maga az Isten zárta be, s úgy tűnik, mintha ezekkel a szavakkal le is pecsételte volna: "Amit kinyitok, senki be nem zárja és amit bezárok, senki ki nem nyitja." *(Jel. 3:7.)*

Az angyalok könyörtelenül, de igazságosan végzik a háló tartalmának kiválogatását. Nem indul meg szívük a hűtlenné vált élettárson, a kicsapongó gyermeken, az istenkáromlóból most istenimádóvá vált egyénen, hanem szavaik ezek lesznek hozzájuk:

"Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki förtelmes, legyen förtelmes ezután is; és aki igaz, cselekedjék igazságot ezután is; és aki szent, legyen szent ezután is!" (Jel. 22:11.)

Testvérem, aki most hallgatod ezeket, benne vagy az evangélium hálójába, melyből szabadulás nincs. Az ítélet napja közeledik és a háló vonatik a part felé és megválogattatik. Milyen hal vagy ebben a hálóban? Nem jön az számításba, hogy milyen poziciót töltöttél be még akkor sem, ha egyenesen emberek sokaságát hajtottad a háló felé. Talán csak egy útszéli jelző voltál, amely mutatta az irányt az utasoknak, de magad nem mentél a cél felé. Másokat kértél az Evangélium tanainak megtartására, de magad lábbal tapostad azt. Sorsodat most ez a kérdés dönti el: Újjá vagy-e születve? Fel vagy-e öltözve Jézus érdemébe? Barátja, vagy ellensége voltál-e Jézus keresztjének, melyen eleget tett helyetted az Isten igazságos követelésének? Semmit sem segít rajtad, ha az egész világot megmenti is Jézus, ha téged egyénileg nem mentett meg. Ha életed hitvány, semmire való, kikerülsz a bűn tengeréből, mert a hálóban vagy, de nem az Isten örökkévaló országába vitetel át, hanem a szűntelen lánggal égő kénköves tóba, amely állapotról azt mondja a Szentírás; az a második halál. Kérlek, szüless meg kétszer és csak egyszer fogsz meghalni.

TÉL...

Téged áldd, ó, Alkotó,
Napsugár és tiszta hó.
Épp úgy műved zordon tél,
Mint a nyári forró szél.

Őrzöd földnek erejét,
Termő fáknak dús nedvét,
Hóval véded a vetést,
Így készítesz új termést.

Istenem, te jó Atyám,
Hiven gondot viselsz rám.
Légyen bármily zord a tél,
Új tavasz jő s élet kél!

AGGODALMASKODÁS? NEM! IMÁDKOZÁS HÁLAADÁSSAL!

Fülöp Árpád angol igehirdetésének fordítása

A statisztika mutatja, hogy sok betegségnek, elmezavarodásnak, öngyilkosságnak okozója az aggodalmaskodás. Gyomorfekélyt, szívbetegséget, idegösszeroppanást, reumát és még sok más bajt idézhet elő az ember aggodalmaskodása.

Sok orvos megállapította, hogy a betegek nagy százaléka önmagát gyógyíthatná meg, ha nem aggodalmaskodna. Nagyon sok ember álmatlanságra panaszkodik...

Az aggodalmaskodás nagy ellensége az embernek, mert romboló hatással van úgy a testre, mint a lélekre.

Pál így ír a filippibeliekhez írott levél 4. rész. 6. versében: "Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban s könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Úr előtt."

Az aggodalmaskodás megosztja, bizonytalanná teszi az ember érzelmeit, döntéseit, beszédét, cselekedeteit. Az aggodalmaskodás megfosztja az embert akaraterejétől, hatása a lélekre, testre romboló s ezért az aggodalmaskodás bűn. Az aggodalmaskodás nem öröklött valami; azt az ember önmaga hozza magára...

Az aggodalmaskodás bűn, mert

1. Hitetlenség Isten ígéreteivel szemben.

2. Megrontja Isten templomát, az emberi testet.

Isten Igéje mondja: "Mi tudjuk, hogy Isten mindent javukra fordít azoknak, akik Őt szeretik" (eredeti ford.). — "Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít." — "Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled." — "...Néki gondja van reátok." — "Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok... mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van."

A számtalan Ige közül csak néhányat említünk. De az aggodalmaskodó — mert nem hisz az Igéknek, vagyis nem hisz Istennek—gyötri önmagát aggodalmaskodásával. Gyötri, beteggé teszi saját testét és ez az aggodalmaskodás bűne; megrontja Isten templomát. "Nem tudjátok-é, hogy a ti testetek Istennek temploma és az Isten Lelke lakozik bennetek?" Az aggodalmaskodó Isten templomát (saját testét) rontja meg.

Négy évvel ezelőtt a legsúlyosabb szemműtét előtt kórházban feküdtem. Többször láttam, hogy az orvosok odamennek a betegekhez és ezt mondják: 'Ne aggodalmaskodj!' Amikor nekem is ezt mondta orvosom, így feleltem: "Miért aggodalmaskodnék, bízok Istenben!"

Az aggodalmaskodás az imádkozás elhanyagolásából ered. Aki rendszeresen imádkozik, nem lesz áldozata az aggodalmaskodásnak, mert imája által Istenhez járul minden körülményeiben életének és Istenre támaszkodik. Ésaiás így ír: "Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik."

Isten nem végez félmunkát. Ha megmondja, hogy mit ne tegyünk, azt is megmondja, hogy mit tegyünk. Itt azt mondja Isten: "Ne aggodalmaskodjunk! Mit tegyünk hát aggodalmaskodás helyett? Imádkozzunk! (Fil. 4:6.)

Az aggodalmaskodás nem segít, de az imádkozás igen. Anna imádkozik és gyereket kap; Illyés imádkozik s szárazság, majd újból imádkozik és eső lesz; Mózes imádkozik és kétfelé válik a tenger; Sámson imádkozik és visszanyeri erejét, stb.

Misszionárius és 12 éves fia menekült az üldözés elől. Ha egy hídon átjutnak, szabad területen lesznek és életben maradnak. Közel érve a kis hídhoz, látják, hogy őr áll a hídon. "Fiam, végünk van" — mondja az apa kétségbeesve. De a fiú így szól: "Apám, csak menjünk előre a híd felé, én imádkoztam, hogy Isten segítsen meg bennünket. Előbbre csúsztak hason feküdve és amikor egész közel értek, látták, hogy az őr egy oszlopnak támaszkodva alszik. Így átjutottak a hídon és életben maradtak. Mi segített? Nem az apa kétségbeesése, hanem a 12 éves fiú imádsága és hite.

Ne aggodalmaskodj! Imádkozz és higgy! Aki imádkozik és hisz, nem aggodalmaskodik!

Egy kisleány így szól apjához: "Apuka, meghalt az Úr Jézus?" — "Miért mondasz ilyet?" kérdi az apa. "Azért mondom, mert nem látlak imádkozni, mint azelőtt; és velem se játszol, mint azelőtt. Mi történt veled? Miért nem mondod el panaszodat az Úr Jézusnak, Ő segítene; vagy meghalt és nem tud segíteni?" Az apa megrendült, majd hirtelen megcsókolta kislányát és így szólt: "Nem halt meg az Úr Jézus, leánykám, csak én felejtettem el Hozzá jönni sok keserűségemben."

Apa, anya és kisleány leborultak és együtt imádkoztak és béke, nyugalom, öröm költözött az apa szívébe.

Egy alkalommal Luther Márton is aggodalmaskodásba esett. Felesége észrevette ezt és midőn egyszer Luther eltávozott hazulról, feketébe öltözve, egy széken ülve, nagyon szomorú ábrázattal várta haza férjét. "Mi történt?" kérdi Luther, midőn hazaérkezett. "Ki halt meg?" — "Hát te nem tudod — felelt a feleség —, meghalt az Isten!" — Luther rémülten kérdi a feleségétől: "Hogy beszélsz? Mi késztet ilyen beszédre?" — "Te késztetsz! — mondja Luther felesége — mert már napok óta csak szomorkodni látlak, így azt kell higgyem, hogy Isten meghalt, mert ha Isten nem halt meg, akkor miért vagy így kétségbe esve?"

Luther helyrezökkent. Ettől fogva minden problémájával Istenhez jött azonnal; így nem volt lehetősége a kísértőnek mégegyszer Luthert kétségbe ejteni.

Testvérem! Ne aggodalmaskodj! Imádkozz! "Semmi felől ne aggodjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Úr előtt," mondja az Ige. E mondatban van egy roppant fontos szó. Ez a szó: "hálaadással".

(Folytatás a 4. oldalon)

A SZERKESZTŐ ROVATA

KRISZTUS MÁSODIK JÖVETELE

(Mt. 24:29.)

Boldogok azok, akik várják az Úr Jézus második eljövetelét. Ez azt jelenti, hogy hiszik, hogy egyszer már eljött erre a földre, csak nem olyan körülmények közt, mint ahogy megjelen ismét. De az első jövetele jeleihez hasonló jelenetek játszódnak le ismét, amikor jön. Jelként egy új csillagot helyezett Isten az égre, most pedig csillaghullás fogja jelezni jövetelét. De az angyal-szereplés sem marad el, hanem meglesz azzal a különbséggel, hogy akik akkor prédikálni és énekelni jöttek, most kezükben trombitákkal jönnek, mert fel kell ébreszteni a holtakat és össze kell gyűjteni az élőket. Akkor csak a betlehemi mezőkre jöttek a pásztorokhoz, de most jönnek a föld minden népéhez.

Felhőkön fog visszajönni az Úr. De azokon ment el is. A felhők az Ő szekerei, melyeket a szelek repítnek szárnyaikon.

De hová jő el Jézus? — kérdezheti valaki. A Szentírás szavai szerint az Olajfák hegyére. Arra a helyre teszi lábait, amelyet utoljára érintettek lábai. (Zak. 14:4.) Megindul a gyülekezés királyi széke elé s a holtak már különböző testtel jelennek meg előtte. Kinyújtja választó pálcáját feléjük és abban a pillanatban testet cserélnek az élők is és akiknek Krisztusához hasonló testük lesz, felemelkedneknek Vele az egekbe, s amikor a kárhozottak is elhagyják a földet, hogy rendeltetési helyükre menjenek, irtózatos recsegés és ropogás közt, eltakaríttatik a föld, amelynek háta tele van az emberiség undok vétkével s leszakad az ég, amely alatt bünözött az emberviláq.

De milyen jó, hogy várhatunk új eget és új földet, amelyen az igazság fog lakni.

Testvérem, készülj erre a napra, mert sem élve, sem halva, el nem kerülöd annak rettenetességét, vagy végtelen boldogságát.

Jöjj hamar Jézushoz, Aki jönni fog!

M. A.

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

Printed by
CLASSIC PRINTING CORPORATION
9029 Lorain Ave., Cleveland, O., 44102

Bejelentés

Évi gyűlésünket a Toronto-i Magyar Baptista Gyülkeezetben tartjuk július 6—9.

AGGODALMASKODÁS? NEM! IMÁDKOZÁS HÁLAADÁSSAL!

Fülöp Árpád angol igehirdetésének fordítása

(Folytatás a 3. oldalról)

Ez a szó azt mondja, hogy hálaadással imádkozzunk. Vagyis ha imádkozunk, abban mindig hálaadás is legyen.

Mindenkinek ezernyi oka van hálát adni Istennek. Az Ige sokszor figyelmeztet, hogy hálásak legyünk Istennek. "Hálával áldozzál az Istennek"—"...adjatok hálákat Néki" — "Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért", stb. Dávid "hálaadásnak áldozatával" áldoz az Úr előtt.

Mi emberek nem vagyunk hálás természetűek. A kapott jókért sem Istennek, sem egymásnak nem vagyunk hálásak. Turgenyev, a híres író írja, hogy Isten leküldte egy angyalát a földre megtekinteni, milyen erényeket talál az emberek között. Az angyal így számolt be Istennek, Turgenyev elbeszélése szerint: "Találtam a földön sok jó erényt: szeretetet, jóságot, szelídséget, csak éppen hálás szívű embereket nem találtam."

Az írónak igaza van. Alig van hálás ember a földön. Egy édesanya gyermeke sírására ébredt éjjel kettőkor. Az anya felébresztette férjét és együtt mentek a zokogó leánykájuk ágyához." Miért sírsz, leánykám? Mi bánt téged? Látod, a jó Isten meggyógyított nagy betegségedből s minden rendbejött újból." És a 11 éves leányka így felelt: "Éppen ez fáj, anyukám és annyira fáj, hogy még aludni sem tudok. Mikor halálosan beteg voltam, itt térdepeltetek az ágyam előtt és könyörögtetek, hogy Isten gyógyítson meg; de amikor jobban lettem és mikor egészen meg is gyógyultam, egyszer sem térdeltetek le hálát adni Istennek azért, mert meggyógyított." Férj és feleség azonnal leborultak hálát adni Istennek.

A filippiekhez írott levél 4. rész 6. verséhez hozzátartozik a 7. vers is. Olvassuk el mégegyszer a 6. verset és utána a 7. verset is. "Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban, könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban."

Az Ige szerint tehát, ha nem aggodalmaskodunk, hanem hálaadással imádkozunk, akkor az Isten békessége meg fogja őrizni szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban.

Imádkozz, Testvérem, mindenkor hálaadással . . . így szíved békéje mindenkor teljes lesz. Ámen

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné

Rovatvezető: Szerencsy Mária, 105 Demott Lane, Somerset, N. J.

"Egyedül maradtam . . ."

(I. Kir. 19:10.)

Egykor próféta ajkát hagyta el ez a sóhajtás, mely részben csüggedés vagy keserűség kifejezője is volt. Keserűség volt szívében, az ő leöletett próféta-társai felett, elcsüggedt, mert csalódott az Izrael népében, akik elfordultak Istentől.

Be kell vallanunk — hacsak önmagunknak is — hogy emberileg szólva az "egyeddül maradtam" kemény próbára teszi személyes életünket is. Egy keresztyén nő beszélte el nekem a közelmúltban: ". . . nézd, családom, férjem, gyermekeim vannak és tudod mégis egyedül vagyok . . ."

Illés próféta bánata *nem az ember, hanem a próféta bánata volt,* nem személyes ügyéért bánkódott, hanem az Úr ügyéért!

Tudom, sokan vagyunk ilyen bánatban, aggódunk az Úr ügyéért, mert úgy látjuk, kihalt a missziószellem a lelkekből, elhaltak a próféták . . . Aggódik az a testvérnő, aki azt írta: "Mi, akik lelkiek vagyunk, könyörgünk, tegyen az Úr csodát!" Aggódik az a testvér is, aki így ír: ". . . nem leszek soha senkinek segítségére abban, hogy egyetlen imaház kapuja is bezáruljon!"

Nem volt egyszerű dolog a próféta életében sem rádöbbenni arra, hogy "egyedül van", mert Jézabel leölette az Úr prófétáit.

Sok ember nem tudja mit jelent egyedül lenni, de a nagy lelkek sora ez, amit így fejezett ki a próféta: ". . . egyedül maradtam." Az Úr Jézust nemcsak tanítványai hagyták el, hanem a kereszten úgy érezte, hogy az Atya is elfordította tekintetét s ezért kiáltott így fel' "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet!"

Pál apostol így Timótheusnak: ". . .védekezésem alkalmával, senki sem volt mellettem, sőt mindnyájan elhagytak . . ." Ez az egyedüllét, ez a magára maradás Krisztus tanítványainak ma is a legnagyobb próbája.

Könnyű az élet, amikor szeretettel vesznek körül, könnyű hivőnek lenni a gyülekezetben, a lelki közösségben, de nehéz megállni a helyünket akkor, amikor azt érezzük, hogy egyedül vagyunk! Mikor nincs tanácsadónk, egyedül kell dönteni, özvegynek egyedül kell gyermekeit nevelni, feleségnek elhagyottá lenni, nem egyszerű dolog emberi értelemmel sem.

De Illés próféta csüggedésének egyik oka a tevékenység hiánya volt. Milyen hatalmas munkát végzett a Kármelen — de életét menteni kényszerül Jézabel elől — a pusztában leülbe a fenyőfa alá, úgy érezte, nincs semmi tennivalója ezen a földön és inkább meghalni kíván. Meg kell látnunk, hogy a tétlenség a legnyomorultabb á l l a p o t. Nemcsak átok az, hogy: ". . . orcád verejtékével egyed a te kenyeredet . . ." *(I. Mózes 3:19.),* hanem a legnagyobb áldás is. Az igaz istentisztelet sem a tétlen elmélkedés, hanem az önmagunk teljes odaszánása Isten szolgálatára. A keresztyén élet cselekvő élet!

De az Úrnak gondja van a fáradt prófétára, bebizonyítja neki, hogy nincs egyedül, jön az angyal, felkelti őt szerető gondoskodással, étellel, itallal látja el. Vajon velünk nem ugyanez történik? Hányszor — mikor nem várjuk —, jön a segítség, bátorítás. Ha az Úr Jézusnak szenteljük a mi életünket, akkor Ő nem hagy magunkra, mert megígérte: "Én veletek vagyok . . ." és ha velünk van, akkor törődik velünk, táplál bennünket. Küld üdítő vizet is — az Ő drága Igéjét —, de küld hamuba sült pogácsát is, az Ő egyszerű szolgáinak bizonyságtételét, mert tudja, hogy a mi utunk is erőnkfeletti.

Amikor így felkészítette az Úr Illést a nagy útra, elment az Isten hegyéig, a Hórebig. Itt már az Úr nem angyal által, hanem közvetlenül szól hozzá: "Mit csinálsz itt, Illés?" Ez az isteni szó már felelősségrevonás volt. Hát azt hiszed, hogy nincs már feladatod? Elvégeztél már minden munkát?

Illés panasszal válaszol az Úr szavára: "Nagy búsulásom van az Úrért . . . elhagyták szövetségedet az Izrael fiai . . . a te prófétáidat fegyverrel megölték . . . Nem a maga életéért, hanem az Úrért és az Ő ügyéért búsult.

Mielőtt válaszolt volna az Úr a próféta panaszára, előkészítette az isteni üzenet megértésére. A vihar és földindulás után Illés meghallotta, megismerte a csendes, szelíd szót. A panasza ugyanaz, de most már Isten folytatja a prófétával való beszélgetést. *Van feladatod,* csak meg kell látnod." ". . . menj, . . . kenjed királlyá Hazáelt Siriában, . . . Jéhut kenjed királlyá Izráelben, . . . Elizeust kenjed prófétává te helyedbe . . ."

Világos tehát az Ige üzenete, hogy van Istentől rendelt feladat, amit nekünk kell megoldanunk és van munka, amit nekünk kell elvégeznünk!

Végül még Isten azt is közli prófétájával, hogy emberi részről sincs egyedül. Vannak még kétezren, akik nem hajtottak térdet a Baál előtt.

Milyen rossz a mi látásunk, amikor azt hisszük, hogy csak egyedül vagyunk. Isten az Igén át ma is megmutatja nekünk és biztosít arról: *nincs okunk elcsüggedni, mert nem vagyunk egyedül.*

Illés elvégezte a reábizott feladatot, megszabadult csüggedt lelkiállapotától. Mi is nagyon boldogok leszünk, ha elvégezzük a reánkbízottakat. Az Úr megmutatja, mit kell tenned, csak kérjed Őt.

Az irodalom segítésére adakoztak

(1966. május 15—december 31.)

Bridgeport Conn. M.B. Nőegyl.	$25
Mrs. M. Bíró, Wallingford, Conn.	5
Mrs. K. Gábor, Gary, Ind.	5
I. Medgyesy, Trenton, N.J.	2
Keleti M. B. Nőegylet	15
M. Szabó, Roma, Ohio	10
A. Mészáros, St. Laurent, Can...	5
I. Szász, Los Angeles, Calif.	4
M. B. Gyül., Buffalo, N.Y.	70
M. Csiki, North Survey, Ont. ..	4
Mary Nagy, Los Angeles, Calif.	1
J. Tary, Lincoln Park, Mich	4
N. N. Muha, Los Angeles, Calif.	50
Mrs. J. Baranyai, Cleveland, O.	5
Julia Papp, Washington, Pa.....	7
S. Raduly és n., Hemet, Calif. ..	60
Mrs. J. Crossman, Glovens, N.Y.	1
Mrs. J. Kicsiny, Cleveland, O...	2
I. Papp, Brantford, Ont.	5
Központi M. B. Nőegylet	25
Mrs. B. Korody, Orland P'k, Ill.	4
D. Huszár, Cleveland, O.	30
I. Körömi, Winnipeg, Mann. ..	5
Róza Lukács, Trenton, N.J.....	4
M. Demeter, Fort Macle da Alto	25
S. Gallis, Osoyoos, B.C.	1
Anna Haynal, Sunbury, Pa.	2
M. Kovács, Elyria, O.	7
R. Almási, Hemet, Calif.	2
G. Gulyás, Philadelphia, Pa. ..	15
Helen Johns, Trenton, N.J.	2
Canton, O. M.B. gyülekezet	35
Rev. M. Major, Campbell, O.....	9
Mrs. Bíró, Wallingford, Conn...	5
Detroiti M.B. Gyül.	44
Bethesda M.B. Menház	35
J. Gerek, Perth Amboy, N.J. ..	5
Morgantown, W.Va. M.B. Gyül.	35
Mrs. J. Pomazi és társai, Carter'	20
Eszter Katona, Toronto, Ont. ..	10
Shaker H. M. B. Nőegylet Cleve.	20
P. Podobni, Pipestone, Man.....	12
Rev. L. Révész, Hemet, Calif. ..	5
I. Képíró, Parkesburg, Pa.	2
J. Orlik, Welland, Ont.	2
J. Demeter, Buffalo, N.Y.	2
G. Tóth, Welland, Ont.	5
Mrs. I. Fekete, Gary, Ind.	5
J. Pintér, Trenton, N.J.	2
Rev. F. Vér, Dayton, O.	5
Mrs. V. Tatter, Oak Lawn, Ill...	2
D. Domokos, Cedar Gro', W.Va.	1
Mrs. M. Baranyai, Scarbo', Ont.	1
J. Tóth, Newburg, N.Y.	1
Papp és Mészáros tv., Montreál	10
Mrs. H. Zeffer, Wadsworth, O.	2
L. Lukács, Yartville, N.J.	10
Anna Vadas, Palm Bay, Fla.	4
Margaret Nagy, Winnipeg, Man.	2
G. Nagy, Lack Haven, Pa.	5
J. Fekete, Trenton, N.J.	5
S. Tóth, Leask, Sask.	2
L. Bodnár, Hobart, Ind.	3
Mrs. J. Puskás, Wallaceb'g, Ont.	2

Szász János

New York-i jelentés

RÁDIÓADÁSAINKAT folytatjuk a WHBI—105.9 FM. hullámhosszon minden hónap második és negyedik vasárnapján délután 1.15-kor.

Imakörünk tagjai áldásosan működnek nemcsak a gyülekezetekben, de segítséget nyújtanak a New Yorkba jövők elhelyezkedésében is. Mostanában többeknek voltunk segítségére lakás- és álláshoz juttatásban is. Ugyanis egy ilyen óriási városban mindig akad munkalehetőség minden vonalon. Akik az utolsó időkben ide jöttek, mind hamar munkához jutottak és lakásügyük is megoldódott.

Szilveszter estéjén együtt voltunk éjjel fél 1-ig. Angolul és magyarul hallottunk bizonyságtételeket, miközben ének, zene és más lélekemelő dolgok hangzottak el. Imádkozva léptünk át az új esztendőbe. Az estén nőtestvéreink jó testi táplálékról is gondoskodtak.

Filmbemutatás. — Január 8-án este a "Vietnam Profile" című filmet mutattuk be. Ez Vietnamban készült és 80 percet igénybevevő, megrendítő alkotás, amely végig lebilincselte a szépen megtelt imaház közönségét. A vietnami hadiárvák részére gyűjtött összeg 70 dollárt tett ki.

Imahét — Az új év első hetének napjain imaórára jöttünk össze esténként.

Szomorúságaink is vannak. Az utóbbi időben néhányan — bár magyarok — elhagyták a mi kis imakörünket és nagy angol közösségekbe járnak. Szívünk nagyon fáj, de belenyugszunk és folytatjuk munkánkat.

Adjon az Úr sok áldást gyermekeinek mindenhol.

New Yorki Figyelő

Hálaadó-zsoltár

Atyám! Köszönöm a Fényt
s a Fények Fényét: áldott Fiadat.
Köszönöm szememet, hogy látok
és szívemet, hogy látlak — látva Őt.

Köszönöm a szorgos nappaloknak
kemény, keserű-édes,
emésztő robotját
s az éjszakákat, amikor
Te folytatod csendben,
amit én elkezdtem nappal,
s Te elkezded bennem és körülöttem,
amit majd új nappal
folytatnom kell nekem.

Köszönöm az Időt;
a Múltat, melyben ottmaradtam,
s Jelent, amelybe bölcsen
engem is beleszerkesztettél
s a Jövőt, melyben
kitartó kegyelmed folytán ott látom
még a nekem kihagyott helyet.
És köszönöm a mégtávolabbi,
sejthető jövendőt, hol Idő nem lesz
többé, csupán csak Te leszel.

Köszönöm a kesernyés próbák prését
s a kő-súlyú búsító bánatokat,
melyek alatt kicsordul életemből
a gyermeki ragaszkodás mézízű
mustja, s kihull lelkemből
a hitetlenség szennyes törkölye.

Köszönöm a vakot, kinek tegnap este
rongyos sapkájába ejthettem
egy forintot, és köszönöm, hogy
megáldottad ajkam
vigasz-forint-szavakkal,
amelyeket odaadnom vakoknak
és lelki nyomorékoknak hivatásom,
halálosan, komoly, nagy kötelesség.

Köszönöm a karmos embereket,
hűtlen barátokat és hű ellenségeimet
kik kusza-ábrákat karmolnak
naponta arcomra-szívemre.
Tudom: ujjuk hegye nagyon sokszor
a Te szent akaratod eszköze,
hogy kiformáld velük rajtam
arcodnak egy-egy drága, fínom
vonását, mígnem kiábrázolódik
Krisztus hatalmas lénye bennem.

És köszönöm a szavak
faragva-formálható oltárköveit,
melyekből most is oltárt emelhettem
hogy hódolatal megáldozzam rajta
— jóillattétel áldozatként —
Atyám, Neked, a szívemet.

A MEGIGAZULÁS

Dr. Udvarnoki Béla VII. sorozatos előadása a torontói táborban

(Folytatás az előző számból)

2. *A közösség több ágú.* Gondoljunk először a biológiai egymásrautaltságra. Életünkért, védelmünkért, megélhetésünkért sok embertársunk dolgozik. Minden hasznot hajtó, termelő egyén a maga munkájával, bármilyen munka legyen az, hozzájárul mások fenntartásához és életkényelméhez.

Gondoljunk továbbá az embertársakhoz való viszonyunkra. Ha csendes, nyugodt életet akarunk élni, akkor munkatársainkkal, szomszédainkkal, de főképpen rokonainkkal és családunkkal jó viszonyban kell élnünk. A viszony nemességétől, vagy hidegségétől függ a gyülekezeti élet szépsége.

A világhoz való viszonyunkra két dolog jellemző:

(A) A világnak szüksége van hivőkre. Ennélfogva nem szakadhatunk ki a világból úgy, hogy a világ ne nélkülözze a hivők hasznát. Nem járnánk Isten szándékával párhuzamosan, ha a teljes elkülönödésre törekednénk.

(B) A viszony a világ részéről alárendelt viszony. A megigazult ember Isten kegyelmi munkája folytán egy magasabb rendű ember. Ezt a tényt alázattal és felelősség érzéssel tudomásul kell vennünk. *A világba mi lehajolunk és nem fel lépünk. Aki a világiakkal ki tud jönni, de lelki testvéreivel nem, az már lelépett és a világgal áll mellérendelt viszonyban.*

II.

A megigazultak közössége a gyülekezet

1. Első megjegyzésünk ennél a pontnál az, hogy a keresztyén közösség, a gyülekezet egészen egyedülálló intézmény.

Más, nem keresztyén vallásokban is van templom, ceremónia, pap, áldozás, ima, még prédikáció is —, de *nincs gyülekezeti közösség.* Talán jó is, hogy nincs. *Még a krisztusiak is sok bajjal élik közösségi életüket: hát ha még pogányok lennének!* (Azt hiszem, hogy egyesek most arra gondolnak, hogy van köztünk is egy néhány!)

2. Mi hozza létre és ki tartja össze ezt a közösséget? A lelki hasonlóság! A régi latin közmondást: similis simili gaudet (hasonló a hasonlónak örül) — igazolja a krisztusiak közössége.

Ki tette őket hasonlóvá? Krisztus! "Öltözzétek fel a Krisztust." Ha egy az értékünk, egy a hitünk, egy a reménységünk, akkor nézzünk ki egyformán. Nézzünk ki mindannyian úgy, mint Krisztus. Ebben a közösségben mellérendelt viszonyban élünk testvéreinkkel.

3. Ez a közösség a megigazultak közössége. Mások is lehetnek benne, ti. a nem megigazultak. Ezek benne vannak ugyan, de nem tartoznak oda. Ezeket csak a névsor tartja oda: ezek a tinta testvérek. A megigazultakat Krisztus vére és a hit tartja össze. Ezek meghaltak a bűnnek és felszabadultak a bűn és törvény szolgaságából.

Ez az eszményi közösség. Ez után vágyunk, de ilyen a gyakorlatban nem létezik; még az Újszövetségben is alig találunk. Mondjunk le emiatt a közösségről, bátortalanodjunk el? Gondoljunk a konkoly-vető bibliai példázatra: (*Máté 13:24—30.*) Hadd nőjön a konkoly és a gabona együtt. A jó mag vetője Isten, a nemes búzamező gondozója Isten. Isten munkája a megigazítás, s az Ő dolga a büntetés. Egyiket sem bízta ránk: sem az üdvözítést, sem a büntetést. Kit tanácsolnék én, hogy tépjünk ki a búzamezőről? Vajon biztos vagyok-e én abban, hogy az én kiragadásomat senki sem javasolná? Jó, hogy a konkoly-tépés joga Isten kezében van.

4. A gyülekezet egy érdekközösség: minden hivő érdeke. Ez az érdek azonban nem önző. *A gyülekezeti közösség a hivőké, a hivőkért.* Itt megint gondolnunk kell egy néhány igazságra, vagy jellegzetességre.

(A) A gyülekezeti közösség nem a vallásoskodókért, vagy az ún. egyháztagokért jött létre, hanem a megigazultakért, hogy egymásra viseljenek gondot. A gyülekezet azért jött létre Krisztus akaratából, hogy a közösség lelki igényeit kielégítse: bátorítson, buzdítson és lelki otthont adjon.

(B) A közösség jellegzetessége nem a műsoros, liturgiás ún. nyilvános istentisztelet. Ne tévesszük össze a közösség lényegét az istentisztelet fogalmával. Az Isten tisztelete mindig egyéni, még akkor is, ha sokan teszik ezt együtt. A közösség mindig kollektív. Minden közösséghez kell legalább kettő.

Az igazi közösség kiépítésénél nagy szerepet játszik a közösségben résztvevők száma. Ha túl nagy a szám, akkor a szám megöli a közösség lényegét. Hány hivővel lehet egy egyénnek igazi közössége? Ötvennel lehet közösségünk, százötvenet ismerhetünk, többé-kevésbé jól, kétszázötvennek tudhatjuk a nevét, a többire, ötszázig látásból emlékezünk. A névismeret, a látásból való ismeret azonban nem közösség. Egyik-másik gyülekezet dicsekszik a nagy taglétszámmal. Ezekben a gyülekezetekben van összejövetel, tömeg, de nincs bibliai közösség.

(Folytatás a következő számban)

AKIK ELMENTEK...

ÖZV. HOBYÁK ISTVÁNNÉ

(1876—1967)

Hobyák testvérnő elment Jézushoz január 15-én. Az üresen maradt porhüvelyt 18-án helyeztük nyugalomra... Az utóbbi időben sokat szenvedett, de páratlan türelemmel viselte sorsát. Hosszabb ideig volt kórházban, ahol meglátogattuk többször s bár látszott rajta, hogy szenved 90 éves teste, de amikor Jézusról és a mennyországról beszéltünk neki, mindig édes mosoly öntötte el arcát. Nagyon szerette Jézust és a Vele való állandó kapcsolat jelei ültek örök-mosoly arcán. Nagyon kedvelte a kolossébeliekhez írott levél 3:15—17. verseit, amiért is — részben — a gyászszertartást is ennek az alapján tartottuk.



1898. jún. 18-án lépett házasságra Bobyák Istvánnal született Hornack Teréz, Trenton, N. J.-ben. Később Chicagoba kerültek és az ottani M. B. gyülekezetben kisegítő misszió-munkát végzett a testvérnő, de 1915-ben Detroitba jöttek, ahol nagyon jól érezték magukat az akkor Dulity Miklós lelkipásztor által vezetett gyülekezetben.

1948-ban boldogan ünnepelték házasságuk 50. évfordulóját, amely ünnepélyt Petre Adalbert lelkipásztor vezette le, de 1950. jún. 21-én özvegyen maradt a testvérnő.

Gyermekei otthonában érte az Úr hazahívása oda, ahová már nagyon vágyott menni.

Öt megtört szívű gyermeke: József, János, Manie, György és Pál, kilenc unoka és tizenöt dédunoka gyászolja a nagyon jó édesanyát, nagymamát és dédmamát.

A temetési szertartást két nyelven végeztük, alulírott magyar és Rev. Badon Brown angol nyelven úgy a Harris Temetkezési Vállalat kápolnájában, mint az Evergreen temetőben, ahol nyugalomra talál megfáradt teste az Úr szolgáló leányának a feltámadás reggeléig, megváltott lelke pedig annak karjai közt pihen, akit példás odaadással követett itt, s ha kellett, szenvedett is érte.

Az Úr veled a viszontlátásig, Őbenne elaludt testvérnő! *Molnár A.*

☆ ☆ ☆

KÓRA JÓZSEF

(1878—1967)

Amikor idős korú egyének halálhírét halljuk, azt szoktuk mondani, hogy "lejárt az ideje, szép kort ért el — ez már várható volt —, mindnyájunknak el kell menni egyszer, stb." És mégis nagyon elszomorít bennünket, ha olyan idős lelki testvértől kell elválnunk, akinek élete áldásul volt reánk és hivő élete példaadás. Ilyen ember volt Kóra József testvér (Delhi—Woodstock, Ont., Kanada), aki január 22-én költözött át a jobb hazába.

Kóra testvér Sarkadkeresztúr, Bihar megyében született 1878-ban. Kanadába 1924-ben vándorolt ki és először Nyugat-Kanadában telepedett le, ahol ő is szinte emberfeletti harcott vívott az azelőtt munkálatlan föld megtermékenyítéséért és nevelte gyermekeit, és mint egy régi, megsárgult fényképpel igazolta, téli időben melegített vízzel gyúrta feleségével a sár-téglákat és épített az Úrnak templomot.

Az utóbbi években — bár nem vált tehetetlenné —, gyermekei segítségére szorult elgyengült feleségével, a szelíd lelkű hivő élettárssal és édesanyával. Kóra testvér élete végéig hű maradt Megváltójához. Kedves mondása volt: "Legyen felmagasztalva az Úrnak szent neve!" Az utóbbi években gyakran meglátogattuk őket és mindig meghatott, ha térdre borulva imádkozni láttam. Halálfélelemről soha nem beszélt, inkább úgy beszélt a mennyei honról, mint amiben már benne is él.

Kóra testvéréknek 5 élő gyermekük van: József, Mária, Róza, Sándor és János; 8 unokájuk és 5 dédunokájuk, akikkel együtt gyászol sok lelki testvér és jóbarát.

Kóra testvérnek az volt a vágya, hogy magyar baptista testvérek temessék el. Az Úr gondoskodása folytán ez megvalósulhatott. E sorok írójától már az elmúlt évben elkérte a telefonszámot, arra az esetre, ha "valami történik". Így történt aztán, hogy a család kérésére január 25-én Torontóból negyedmagammal: Kun Gyula prédikátor és Gáspár Sándor testvérekkel és feleségemmel elmentünk Delhi-ba és már a "virrasztóestén" is szolgálhattunk a koporsó mellett. Úgy ezen az estén, mint a gyászistentiszteleten, Kun testvér szólta a vigasztalás igéjét — de szolgálatot mind a négyen végeztünk.

Tudjuk, hogy nem azért történt, de mégis kellemesen hatott ránk, hogy a temetést megelőző napokon teljesen elolvadt a hó és tavasziassá vált az idő, a határt zöldelő vetések díszítették. De amikor a gyászistentisztelet megkezdődött, e s n i kezdett a hó és tiszta fehér takaróként hullott a koporsóra és befedte a friss sírhantot.

Az Úr legyen vigasztalója a hátramaradottaknak, legyen reménységük velünk egyben az, hogy bár szomorú volt a búcsú, de vele mi még találkozni fogunk... *Vajda Pál*

GONDOLATOK A REPÜLŐGÉPEN

Milyen kedvesek innét a magasból
azok a játékházak odalent,
amint merészen áthúzunk felettük,
és szemünk bejárja a végtelent.

Pedig csak egy olyan kicsike házban
égig érhet a kín, a bűn, tudom
s ennek a tudásnak árnyéka kísér
fenn a napsugaras légi úton.

Rágondolok a mindig nyitott szemre
amelyik néz és sohasem pihen.
Lenéz a sokkal magasabb magasból
és nincs rejtve előtte semmi sem.

Előle házfödél vagy sötét éjjel
nem takarhatja el a titkokat.
Tekintete hegyóriást, fűszálat
és porszem embert egyként simogat.

Szemem lenéz a játékházikókra.
Suhanunk falvak, városok felett.
S dalom dicséri azt a mindent látó,
soha be nem zárt Atyai szemet. T.E.